

STSJ de la Comunitat Valenciana de 10 de febrer de 2009, recurs 1496/2008

Una hemorràgia cerebral es considera accident de treball encara que existeixi una malformació congènita (accés al text de la sentència)

El supòsit de fet de la sentència és el següent: un treballador s'incorpora a treballar després de dinar i comença a trobar-se malament, ingressant d'urgència en un hospital on se li diagnostica una hemorràgia cerebral vinculada amb una fístula dural, que és una malformació congènita. En conseqüència, un cop tramitat l'expedient de determinació de la contingència davant l'INSS, es declara que el procés d'IT té el seu origen en una malaltia comuna, descartant l'aplicació de la presumpció d'accident de treball prevista en l'art. 115.3 LGSS.

El TSJ de la Comunitat Valenciana rectifica la decisió de l'INSS y qualifica la situació com accident de treball, sobre la base dels següents arguments:

- La presumpció de l'art. 115.3 LGSS no es refereix només a les lesions, accidents en sentit estricta, sinó també a les malalties o alteracions dels processos vitals que puguin sorgir en el treball, sobre tot quan són de sobtada aparició o desenllaç (per exemple, un infart, SSTS de 27-2-1997 i 23-11-1999, una angina de pit, SSTS de 14-7-1997- i 23-7-1999, o un accident cardiovascular actiu amb hemiparèsia, STS de 4-5-1998. Presumpció que admet prova en contrari).
- El fet que el treballador tingués una malformació congènita no és suficient per excloure tota connexió entre el treball desenvolupat i l'hemorràgia cerebral patida en el lloc de treball, donat que si bé la fístula dural pot, sens dubte, propiciar l'hemorràgia cerebral. Això no significa que aquesta sigui l'únic factor desencadenant de la malaltia, de forma que la seva simple constatació serveixi per a destruir la presumpció de l'art. 115.3.
- Per a destruir la presumpció de laboralitat de la malaltia de treball sorgida en temps i lloc de prestació de serveis, la jurisprudència exigeix que la manca de relació entre la lesió que es pateix i el treball realitzat s'acrediti de forma suficient, bé perquè es tracta d'una malaltia que per la seva pròpia naturalesa exclou l'etiologia laboral, o bé perquè s'adueixin fets que desvirtuïn el nexa causal.
- La presumpció no s'exclou perquè s'hagi acreditat la malformació congènita, perquè el que es valora no és l'acció del treball com a causa de la lesió que produeix l'hemorràgia, sinó la seva actuació en el marc de l'art. 115.3 com a factor desencadenant d'una crisi, que és la que porta a la situació de necessitat protegida i aquesta possible acció del treball es beneficia de la presumpció i no pot quedar exclosa per la prova de la malformació, doncs, encara que fos així, és la crisi la que s'ha de tenir en compte a efectes de la seva protecció.